

endogfaa idag hørt et Forslag fremsat, som jeg paa ingen Maade vil nægte kan og bør komme under alvorlig Overveelse, nemlig, om ikke Bidragene kunde afgjøres paa den Maade, at de enten faldt ganske bort om Vinteren og blot indskrænkede sig til Sommermaanederne, eller dog idetmindste bleve betalte med et noget større Beløb paa den Tid af Aaret, hvor Arbeidsmanden i Almindelighed har større Fortjeneste, end paa den Tid, hvor han Intet fortjener eller idetmindste har en langt ringere Fortjeneste. Der vil, naar man seer Lovforslagets Enkeltheder efter, findes mange Forskjelligheder, som antyde, at den heromhandlede Anstalt virkelig er bestemt for et ganske andet Publikum, om jeg saa maa sige. Der er Ting, der ere foretagne med Hensyn til Indskudene i den nuværende Livsforsikring og med Hensyn til den Maade, hvorpaa Bidragene, som dens Interessenter aarligen skulle udrede, skulle betales, som jeg vel ingenlunde vil tage i Forsvar, men som jeg dog ikke kan ansee for meget bebyrdende for de mere velstillede Classer, hvorimod disse Omstændigheder gjøre, at denne Anstalt, selv om man kunde indbetale Bidragene paa flere Steder og til andre Tider, næsten vilde være ubrugelig for de mindre velstaaende Classer. Jeg vil derfor gjøre opmærksom paa, at der er Fordele, som den nye Anstalts Indskydere skulle have fremfor den allerede bestaaende Anstalts Interessenter. Man har saaledes i Lovforslagets § 14 foreslaaet, at de ved Anstalten tegnede Livsforsikringer og aarlige Livrenter baade i Krigs- og Fredstid skulle være fritagne for alle Afgifter, hvorimod dette ikke bør være Tilfældet med de større Livsforsikringer eller opfatte Livrenter, som udbetales til de mere velstaaende Classer. Det er Noget, som man vil bruge som et Incitament for at faae de ringere Classer til at indsee en saadan Forsikrings Gavn og til at indtræde i Anstalten. Med dette Hensyn for Die vil det da heller ikke findes urimeligt, at man har ansat et Maximum for Forsikringens Størrelse — ethvert Maximum og Minimum kan jo iøvrigt altid være underkastet meget forskellige Meninger med Hensyn til, hvorvidt man har truffet det absolut Rette i Valget af sammes Størrelse — idet man har

antaget, at en Arbejder eller en Mand i ringe Raar, der havde 360 Rd. aarlig, vilde, idetmindste efter den Anskuelse, som ligger til Grund for hele Lovudkastet, have Alt, hvad han behøvede for at sikke sig og sin Familie, vilde have et tarveligt Underhold i de Aar, i hvilke han ikke selv kunde opfylde sin Pligt imod sig selv og sin Familie til at erhverve sig det Fornødne. Og naar man saa siger: „Ja, men dersom man vil have mere end 360 Rd. aarligt, saa gaaer man blot til den anden Anstalt“, saa svarer jeg dertil: „Ja, saa gaaer man til den, og man bør gaae til den, fordi man, naar man kan sikke sin Familie en større aarlig Indtægt end den, som man har anseet for den Grændse, som man burde sætte for de mindre bemidlede Classers nødvendige Underhold, slet ikke har med den her foreslaaede Anstalt at bestille“.

Jeg skal afvente, hvilke andre Angreb der maatte komme paa Lovforslaget, for at see, hvorvidt jeg maatte have Grund til hderligere at tage Ordet for den paatænkte nye Anstalt, for hvis Oprettelse en æret Landssthingsmand har omtalt, at jeg allerede under min Bestyrelse af Finantsvæsenet havde bestræbt mig. Men medens jeg altsaa forbeholder mig senere muligt atter at tage Ordet, forsaavidt jeg maatte føle mig opfordret dertil, og der maatte foreligge Grund dertil i Angreb paa Lovforslaget fra andre Synspunkter, saa vil jeg strax endnu gjøre opmærksom paa een Ting, og det er, at vi dog ikke bør lukke Øinene for den Erfaring, der haves om dette Forhold i andre Lande, og ikke netop bør holde os til, hvad der foreligger i det Land, hvori vi leve. Man har i andre Lande anseet Forsikringer, der gaae ud paa Erhvervelse af en Livrente eller Udbetaling af en Capital, naar man opnaaede en vis Alder, for noget meget Velgjørende, som man skulde see at faae udbredt saa meget som muligt blandt Folket. Dersom man kender Noget til de Oversigter, der haves over de Forsikringssummer, der ere tegnede i andre Lande, saa vil man finde, at disse langt overgaae de Forsikringssummer, som ere blevne tegnede her i Landet. De forskellige engelske Selskaber for Livsforsikringer have i Særdeleshed vundet meget betydelig Udbredelse, og det ikke blot i